Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8336
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

labat ꝑ pomerio uni suu. Et uidebant eã senes cottidie in
grediente ⁊ deambulante: ⁊ exarserũt ĩcõcupiscencia eis:
⁊ auertẽrũt sensũ suũ: ⁊ declinauerũt oculos suos. ut ñ vi
derent celũ. neq; recordarent iudiciorũ iustor. Factũ ẽ aũ
cũ obseruarent die apt̃ q̃ndo eã possent ĩuenire sola: ĩgres
sa ẽ aliq̃ndo siccut heri ⁊ nudi ⁊ cũ aũ duab̃ solis puellis: uoluit
q; lauari ꝑ pomerio. Erat quippe erat. Et ñ erat ibi q̃squã: ꝓt
duos senes abscõditos. Dixit ergo puellis. Afferte m̃ oleũ ⁊
unguenta: ⁊ ostia pomerii claudite ut lauer. Cũ aũ egresse
ẽnt puelle: surrexerũt duo senes ⁊ accurrerũt ad eam. ⁊ di
xerũt. Ecce ostia pomerii clausa s̃: ⁊ nemo nos uidet. Quam
obrẽ assentire nob̃: ⁊ cõmisceri nobcũ. Qd̃ si noueris: dicem
testimoniũ cõtra te. qd̃ fuerit tecũ iuuenis: ⁊ ob hanc causã
emisisti puellas ante. Ingemuit susanna: ⁊ ait. Angustie m̃ sũt
undiq; Si enim hoc egero: mors m̃ ẽ: si aũ ñ egero ñ effugiã ma
nus uras. Sed melius ẽ m̃ absq; ope iadere ĩ manib̃ uras: quam
peccare ĩcõspectu dñi. Et exclamauit uoce magna susanna.
Exclamauerũt aũ senes aduersus eã. Cũ aũ audissent clamo
rem ꝑ pomerio famuli dom̃: iruerũt ꝓsticiũ ut uiderent qd
nã eet. Postquã aũ senes locuti s̃: erubuerũt seruũ uehemẽt.
qa nũquã dictus fuerat sermo huiusmodi de susanna. Et facta
ẽ dies crastina. Cũq; uenisset ꝓpls ad uirũ eius ioachim: uene
rũt ⁊ duo pbri plem iniqua cogitacõne adũsus susannã ut
ĩficerent eã. Et dixerũt coram ꝓplo. Mittite ad susannã filiã
helchie: uxorẽ ioachim. Et statim miserũt. Et uenerũt cũ pen
tab̃ ⁊ filius ⁊ uxores cognatis suis. Flebant ig̃ siu: ⁊ omnes q̃
nouerant eã. Cõsurgentes ig̃ duo pbri ĩmedio ꝓpli: posuerũt
man̄ sup caput eius. Que flens: suspexit ad celũ. Erat enim cor
eius fiduciã habens ĩ dño. Et dixerũt pbri. Cũ deambularemur in
pomerio soli: ingressa ẽ hec cũ duab̃ puellis. ⁊ clausit ostia
pomerii ⁊ dimisit puellas: uenitq; ad eã adolescens qui erat